

mindste Anledning til at give et bindende Løfte om at ville drage Arbejdsløshedsforsikringsspørgsmaalet frem, før han gennemfører Invaliditetsspørgsmaalet. Der er dobbelt Grund til at beklage det, fordi ingen af os, der kende en lille Smule dertil, er i Tvivl om, at Invaliditetsspørgsmaalet slet ikke lader sig løse af den nuværende Kommission, at den med sin nuværende Sættelse mangler enhver Forudsætning for at kunne gøre det; i hvert Fald vilde der kunne gaa baade 10 og 12 Aar til det, og jeg tror overhovedet ikke, at der i dette Land findes den Mand, der kan skrive en saadan Lov, altsaa et Supplement til Alderdomsforsørgelsesloven. Jeg finder det derfor urigtigt at skyde Arbejdsløshedsspørgsmaalet bort under det Foregivende, at først skal man løse det andet, som er uløseligt, i hvert Fald for Kommissionen. Jeg tror ærlig talt, at Kommissionen ikke kan gøre det.

Jeg tror, at det ærede Medlem for Vraa — jeg beklager, at han er borte —, som er Kommissionens højtagede Formand, er en Mand, der har megen Interesse for disse Spørgsmaal og sikkert som Udvalgsmedlem vilde gøre aldeles udmærket Fyldest, men jeg beklager, at han ikke har det borgerlige Mod at sige: Jeg erkender mine Evners Begrænsning paa dette Omraade og nedlægger derfor mit Mandat som Formand! Jeg tror, det vilde være det rigtigste og bedste at give os andre Lov til at gennemføre dette Spørgsmaal, og at det er ganske nødvendigt at faa dette Spørgsmaal ud af Kommissionen, der intet vil og intet kan gøre.

Formanden: I Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem skal jeg meddele, at Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) ikke kan være til Stede i Dag. Han har meldt Forfald.

Moestrup: At der hos Flertallet er stor Interesse for den Sag, der her omhandles, er gentagne Gange stærkt fremhævet af det ærede Medlem for Vraa (Thomas Larsen), som jo desværre er fraværende i Dag, og dertil kan jeg ganske slutte mig. Mig forekommer det noget mærkeligt, at man med saadan Iver søger lige paa en Studs at gennemføre et Forslag, man kommer frem med i Februar Maaned, og mener, at Rigsdagen kan tage Stilling til et Spørgsmaal, som angaar et ganske nyt Omraade, hvorpaa vi ikke tidligere have lovgivet. At man kaster et

saadant Forslag ind lige i Slutningen af Rigsdagssamlingen og mener, at Rigsdagen lige straks skulde gaa paa med krum Hals og gennemføre det uden Overvejelse og Undersøgelse, forekommer mig noget mærkeligt.

De stærke Angreb, der ere rettede mod Kommissionen, synes mig temmelig umotiverede. De ærede Herrer, som have rejst Angrebene, have slet ikke nogen som helst Mening om, hvorledes Kommissionen arbejder. De have hørt nogle Rygter om, at der kun skulde være holdt et enkelt Møde under nærværende Rigsdagssamling. Men det siger ikke noget enten man holder 1 eller 10 Møder. Man ved jo fra Forhandlingerne her i Rigsdagen, at Arbejdet paa en Sag ikke maales efter de Møder, der holdes i Rigsdagssalen. Der holdes jo undertiden over vigtige Spørgsmaal saa mange Udvalgs møder, at vi i mange Maaneder ligge stille her i Salen, men det beviser ikke, at Sagerne ikke fremmes af al mulig Kraft. Jeg kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Vraa og for Resten ogsaa den ærede Indenrigsminister have udtalt, at Kommissionen arbejder med Iver paa sine store Opgaver og ønsker at fremme dem.

Det her særlig behandlede Spørgsmaal om Arbejdsløshedsforsikring var ikke særlig det, Kommissionen blev nedsat for. Det var Invaliditets- og Folkeforsikringsspørgsmaalet, den nedsattes om, men Spørgsmaal af anden Art, bl. a. om Arbejdsløshedsforsikring, kunde tages op og ere tagne op af Kommissionen, og det er ikke det, som mindst har beskæftiget den. Angaaende dette sidder den for Tiden inde med store Oplysninger, der nu bearbejdes. Jeg ved ikke, af hvilken Grund de ærede Medlemmer for at faa et Forslag fremmet, de selv anse for et Guldorn, og som de sige, alle have anerkendt i Princippet — jeg ved for Resten ikke, hvorfra det er anerkendt, jeg har i hvert Fald ikke hørt det — kaste sig over Kommissionen og forlange, at den skal afbryde sit Arbejde. Thi man kan jo ikke være sikker paa, at det stillede Forslag kan løse Opgaven. Det forekommer mig dog noget mærkeligt, at man skulde gaa den Vej, og kan ganske henholde mig til det ærede Medlem for Vraa i den Henseende.

Hvad Spørgsmaalet om en særskilt Indstilling fra Kommissionen angaar, skal jeg sige, at hvis det kan lykkes at fremme dette Spørgsmaal hurtigere end de andre, ser jeg ikke, at der kan være noget i Vejen for at komme med en særskilt Indstilling.